При тоз ден по едно място водят младите бухки, що ся се родили през тая година, царевката, или на владетелите на чи кятят т. е. влачуват, тоуе с' едно от стари обредни обичаи. Найд.

Бабини деветини, деветте дена на бабиното душе. § Празвни трикески, или растравяне за на значито събитие, като за деветините на бабетем-какво ми приказваш и мене бабини деветини.

Бабини дивотии, такаа тълкуват и зкои и така тимат поговорката "бабини деветини, катоу удруват че то е дивотии, т. е. говорене за такива събития с' които само бабите могат да се удивяват. Но то е повече учудуваснои.

Бабини зъби, раст. косто като узрве въдри за сяне и всякаси въгреа по крити с' многобройни вдлъбки, които се ловят и полагат по главотии или чоеви, които помна при това лечо двете тови гостене се бъди.

Бабино дете. нечистотата, която пада от раната на пупкия, подир раждането на дето. Бабино дете се казва, защото бабите имагрижа за него да го приклъпа и зарови изкаде.

Бабински-а, о, -и (ат), може що бабешки, редко употребявано.

Бабица (ица) 1) умал. от баба, вр. бабичица и бабички. 2) кълвяли от вредни чеп. 3) на тиадо агне вр. сирище, у старовци тенчаст от червата що приема храната и я сопла, у чоеви и томах, пъчник, у свине и т. 4) гозба която чинят от бабицата на овцата, като я нетъмят със сръцено месо и дроб, тирят ице и орис и чубрика та я съшиват и варят. Бабицата не удрвели. стомахът или бабица. Ид. 1871. гр. 83.

Бабица с. Бръвнишко

Бабици мн. от бабица 1) сборчано мно по тъ. лото на човека, особено по малкиет дъвци вр. бабичясало. 2) болести, кисели в' стомахъте и оригване. развеляне на стомахъте от прежрадане, когато човек се уригва, или дъте се проврице; дъте то хванали бабици или бабичясало. На чужд то мен бяла-на бабици уригва Ч. 190 Кръстъ, кълне, ко рем, бабици. Посл. Бабиците тъ тъ ръгаци, казват кой то клетва старинъ кои времени, като ми кажеш бебо, в' знак че нагде още ди и казват баба.

Бабино голямо с. Израчанско, 2) Бабино малко с. Врачанско. 3) Бабино с. Дупнишко